

5. Маҳмудов Н. Тилимизнинг тилла сандиғи. – Тошкент: Фафур Ғулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи, 2012.
6. Умархўжаев М. Сўз дунёси – тил дунёси, тил дунёси – сўз дунёси. – Андижон, 2023.
7. Мўминов С., Холматова Д. Ижтимоий экология муаммолари. – Фарғона: “Фарғона”, 2014.
8. Сиддик Мўмин. Тиллашиш ва диллашиш – Фарғона: “Фарғона”, 2022.
9. Содиқова Т. Сўз сеҳри. – Тошкент.: DAVR PRESS, 2009.
10. Раҳмонов М. Сўзлар оламига саёҳат. – Тошкент: Фан, 2012.
11. Раҳмонов М. Сўз ва саломатлик. – Фарғона: “Фарғона”, 2022.
12. Шодиметов Ю. Ижтимоий экологияга кириш. Олий ўқув юртлари учун дарслик. – Тошкент: Ўқитувчи, 1994.

ABDULLA ORIPOVNING ADABIY O‘YLARI VA SUHBATLARI HAQIDA

Shoira Axmedova,

*Osiyo xalqaro universiteti professori,
filologiya fanlari doktori*

Annotatsiya.

Adabiyotshunoslik ilmining bugungi taraqqiyoti, estetik tafakkur kamolotini adiblarning suhbatlari, adabiy o‘ylari, esselarisiz tasavvur qilish qiyin. Adabiy esse asosan ijodkorning hayot hodisalariga oid kuzatishlari mag‘zini chaqishga yo‘naltirilgan bo‘ladi. Yozuvchi yoki shoirning adabiy o‘ylari san‘atkor ijodiy laboratoriyasiga yo‘l ko‘rsatishi, adabiy jarayon, adabiyot haqidagi umumlashma kuzatishlari, ulardan ilmiy-nazariy xulosa chiqarishi jihatidan adabiy tanqid rivojida katta ahamiyatga ega. Bunday asarlarda o‘ylar, adabiy-tanqidiy qarash va adabiy kuzatishlar qorishiq holda keladi. Shuning uchun ko‘pchilik ijodkorlar shu siradagi asarlarini adabiy o‘ylar shaklida kitobxonlarga taqdim etganlari ko‘rinadi. Shu jihatdan qaraganda O‘zbekiston xalq shoiri A.Oripov asarlari adabiyot rivojida qanchalik katta o‘rin tutsa, ularning adabiy-tanqidiy maqola, adabiy o‘ylari, suhbatlari, qaydlari ham adabiyotshunoslik kamolida shunchalik muhim o‘rin tutadi. Bu esa uning adabiy jarayonga befarq emasligini, shoir qalbining doimo uyg‘oqligini ko‘rsatadi.

O‘zbekiston xalq shoiri A.Oripovning tanqidchi, olim, jurnalist va muxbirlar bilan olib borgan suhbatlari turli mavzularda bo‘lsa-da, ularni Adabiyot bir maydonga birlashtirishi jihatidan ilmiy- ma’rifiy ahamiyatga egaligi yaqqol

ko'rinadi. Shu bois ushbu maqolada shoirning adabiy o'ylari va adabiy suhbatlari o'rganilib, ularning adabiy jarayon rivoji uchun muhim jihatlariga e'tibor qaratildi.

Kalit so'zlar: adabiy suhbat, tanqid, shoir, adabiyot, ijod, she'riyat, kitobxon, suhbatdosh.

Annotation.

It is difficult to imagine the current development of literary criticism, the development of aesthetic thinking without the conversations, literary thoughts, and essays of writers. A literary essay is mainly aimed at provoking the creative person's observations about life events. The literary thoughts of a writer or poet are of great importance in the development of literary criticism in that they guide the artist's creative laboratory, observe the literary process, generalize about literature, and draw scientific and theoretical conclusions from them. In such works, thoughts, literary-critical views, and literary observations are mixed. Therefore, it is evident that many creative people present their works of this kind to readers in the form of literary thoughts. From this point of view, the greater the place that the works of the People's Poet of Uzbekistan A. Aripov occupy in the development of literature, the more important their literary-critical articles, literary thoughts, conversations, and notes occupy in the development of literary criticism. This shows that he is not indifferent to the literary process, and that the poet's heart is always awake.

Although the conversations of the people's poet of Uzbekistan A. Aripov with critics, scientists, journalists and correspondents are on various topics, they are clearly of scientific and educational significance in terms of combining them into one field of Literature. Therefore, this article studies the poet's literary thoughts and literary conversations, paying attention to their important aspects for the development of the literary process.

Keywords: literary conversation, criticism, poet, literature, creativity, poetry, book reader, interlocutor.

Аннотация

Трудно представить себе современное развитие литературной критики и совершенствование эстетической мысли без бесед, литературных размышлений и эссе писателей. Литературное эссе в первую очередь направлено на отражение сути наблюдений автора о событиях жизни. Литературные размышления писателя или поэта имеют большое значение в развитии литературной критики, поскольку направляют творческую лабораторию художника, дают общие наблюдения о литературном процессе и литературе, делают из них научно-теоретические выводы. Подобные произведения содержат смесь размышлений, литературной критики и

литературных наблюдений. Поэтому, по-видимому, многие творцы представляют свои произведения в этом ключе читателям в форме литературных размышлений. С этой точки зрения, чем большую роль играет творчество народного поэта Узбекистана А. Орипова в развитии литературы, тем большее значение имеют его литературно-критические статьи, литературные размышления, беседы, заметки в развитии литературоведения. Это показывает, что он неравнодушен к литературному процессу, и что душа поэта всегда бодрствует.

Хотя беседы народного поэта Узбекистана А. Орипова с критиками, учеными, журналистами и репортерами были на разные темы, их научное и просветительское значение с точки зрения объединения их в единое направление – литературу – очевидно. Поэтому в данной статье исследуются литературные мысли и литературные беседы поэта, особое внимание уделяется их важным аспектам для развития литературного процесса.

Ключевые слова: литературная беседа, критика, поэт, литература, творчество, поэзия, читатель, собеседник.

Ijodkorlar adabiy-tanqidiy xarakterdagi ushbu yo'nalishdagi asarlarda tanqidchi va tadqiqotchi sifatida namoyon bo'ladi. Bu jihatdan, ayniqsa, Mirtemir, P.Qodirov, A.Muxtor, Sh.Xolmirzaev, A.Oripov, E.Vohidov, O'.Hoshimov kabi yozuvchilarning adabiy o'ylari, esse va suhbatlarini alohida ta'kidlab o'tish mumkin.

A.Oripovning "Yozuvchi va davr" rukni ostida chop etilgan "Ehtiyoj farzandi" asarida adabiyotshunoslik, estetika, falsafa masalalari adabiyot va san'at, madaniyat rivojlanishining asosiy tamoyillari, ustoz ijodkorlarning betakror saboqlari erkin tahlil va talqin qilinadi. Eng muhimi, Adabiyotga mehr va ulkan hurmat ijodkorning har bir satrida yorqin namoyon bo'lib turadi."Adabiyot har qachon jamiyatni qayta qurishga tayyorlagan, jamoatchilik fikrini uyg'otgan. Insonni, uning ruhini, e'tiqodini mustahkamlash g'oyatda zarur"[15,42]. Asarda ijod etuvchi san'atkorning adabiy o'ylari adabiylik va emotsionallik bilan chatishib ketgan fikr-mulohazalarning ko'rkam sintezini tashkil etadi. Shuning uchun esega xos xususiyatni ko'pincha yozuvchilar to'g'ri belgilab berganlar. Asqad Muxtor essen "erkinlik" janri deb atagan. Sh.Xolmirzaev "Bu janr hikoya, ocherk janridan juda yosh bo'lishiga qaramay, yozuvchiga behad keng erkinliklar beradi, ya'ni esse yozguvchi adib tasvirlayotgan yoxud bayon etayotgan voqea-hodisaga-yana o'sha gap: inson qismatining ma'lum davri bo'lagiga nisbatan o'z munosabatini (ocherkdagi kabi) ochiq-oshkora bildirib turishi barobarida (bu yo'rug'da) o'z ko'nglida tug'ilgan qandaydir his-hayajonini ham, hatto shaxsiy mulohazalarini

ham bemalol yozish imkoniga egadir. Demak, aytish mumkinki, esse janri ocherk bilan hikoya o'rtasidan o'sib chiqqan janr-tasvir usulidirki, u maqola- maqola ilmiy bo'ladimi, badiiyoq bo'ladimi, baribir,- maqolaga xos unsurlardan ham foydalanadi, to'g'rirog'i, ularni-da, o'ziniki qilib oladi", -deb yozgan edi [17]. Haqiqatan ham yozuvchi essesida, eng avvalo, uning "men"i aks etadi. Shu jihatdan qaraydigan bo'lsak, A.Oripov ijtimoiy, adabiy jarayon haqida fikr yuritadimi, yoki ijod, she'r tabiati borasida so'zlaydimi yoxud yosh qalamkashlar izlanishlarida chaqnagan umid uchqunlari haqida gapiradimi, ularda shoirning yoniq qalbi, xolis munosabati yaqqol aks etadi. Zotan, esse janrining asosiy xususiyatlaridan biri - muallif hissiy tafakkurining teran namoyon bo'lishidir.

A.Oripovning ustozlari haqida katta hurmat va muhabbat yozganlari bugungi kun o'quvchisi uchun ibrat maktabi bo'lib xizmat qila oladi. Shoir Oybek, M.Shayxzoda, A.Qahhor, G'afur G'ulom, Mirtemir kabi buyuk ustozlariga nisbatan qalbida cheksiz mehr tuyadi va uni kitobxon bilan o'rtoqlashadi. Oybek haqida: "Muhtaram zotlar haqida gapirish hamma zamonlarda ham faxr hisoblangan...

Ustozimizga bo'lgan cheksiz mehrni adabiyotimizning har bir avlodida payqashimiz mumkin"[15,69] yoki Mirtemirning ustoz Oybek eshigi yonidan o'tayotganda qo'llari ko'ksida, haydovchidan xuddi joyda tezlikni susaytirishini iltimos qilishi haqidagi xotiralar – bular barcha bugunimiz va kelajagimiz uchun ibratdir. A.Oripov "Ustoz Oybekning nomi xalqimiz badiiy tafakkuri osmonida abadiy harakat qiluvchi yoritqichlar safiga" kirishidan faxrlanadi.

O'zbekiston xalq yozuvchisi A.Qahhor haqida: "Ustoz Abdulla Qahhor bizning xotiramizda adabiyotning pokligi va butunligi uchun kurashgan, o'z talabiga o'zi ham qat'iy amal qilgan siymo sifatida qoldi.

Oilada, mahalla-kuyda ayrim mo'tabar odamlarning o'zni bo'lakcha bo'lgani singari Abdulla Qahhorning jozibasi ham biz yoshlar uchun o'shandiq – bo'lakcha edi",- deb yozadi[15,73].

"Mirtemir domla...

Bu nomni eshitganda beixtiyor qalbimizga bir ilqlik yuguradi. Bu ilqlik, eng avvalo, kamtar va jozibali bir insonga hurmatimizdandir. Bu ilqlik xalqimizni qirq besh yildan buyon xushnud etib kelayotgan kattakon bir shoirga muhabbatimizdandir.Ha, domla Mirtemir haqiqatan ham ulkan inson va katta san'atkor..." [15,76].

Ko'ramizki, shoir o'zi ko'rgan, saboqlarini olgan ustozlari haqida samimiy va ulkan bir muhabbat bilan so'z yuritadi. Bundan tashqari qardosh xalqlar adabiyoti vakillari haqida gapirganda ham doimo adabiyotning vazifasi, hayotdagi o'rnidan kelib chiqib, ular ijodiga baho beradi. Dante, Pushkin, M.Sholoxov,

To'qay, Q.Quliev kabi ijodkorlar haqidagi maqolalari ham teranligi, samimiyligi, ijodkorga bo'lgan hurmatidan insho etilganini ko'ramiz.

Yaxshi hikoyanavis, chuqur mushohada yurituvchi faylasuf, chin yurakdan dardlashadigan suhbatdosh, axloq o'qituvchisi bo'lishi, umuman, shart emas va ayni zamonda bu qobiliyatlarning barchasi uning uchun etarli emas. Tafakkur kuchi bilan u faylasuf, tasavvurining yorqinligi bilan rassom va yozuvchiga, iqrorning ochiqqligi bilan iqrornoma va kundalik muallifiga o'xshab ketadi. Esseist uchun, eng muhimi, bu qobiliyatlar barchasining tabiiy aloqasi, o'z shaxsiy tajribasida bilimning turli qirralarini markazlashtirishdir[18,46]. Shu nuqtai nazardan qaraydigan bo'lsak, A.Oripov hayotga faylasuf ko'zi bilan qarab baho beradi, rassomlardek tabiatni, fasllarning rasmini chizadi (bahor toshqinlari, saratonning zerikarli, jimjit kunlari, kuzning izg'irinli oqshomlari, qishning olis kechlari, qop-qora osmonda charaqlagan sonsiz yulduzlar... xotiralar dunyosida turib, ustozlari qiyofasiga chizgilar yaratadi, ba'zan ijtimoiy-siyosiy g'oyalar dunyosida turib, hayotni publitsist ko'zi bilan kuzatadi, ba'zan esa davrning o'tkinchi g'oyalari ta'siridan chiqib ketolmaganini ham ko'ramiz.

Adabiy-tanqidiy xarakterdagi suhbatlar yozuvchi bilan tanqidchi, tanqidchi bilan shoir, tanqidchi bilan olim o'rtasida adabiyotning yuksakligi, rivoji, adabiy asar, adabiy jarayondagi muhim, dolzarb muammolarga bag'ishlangani bilan ajralib turadi. Adabiy-tanqidiy suhbat adabiy tanqidchilikning alohida bir janri bo'lib, o'ziga xos xususiyatlarga, tabiatga ega [1,78]. Suhbatlarni o'qir ekansiz, suhbatdoshlarning adabiyot haqidagi qarashlari, fikrlashlari, badiiy va ilmiy tafakkur tarzi, adabiy jarayonga, badiiy asarga, adabiy muammolarga munosabati yorqin namoyon bo'lib turishini ko'ramiz. O'zbekiston xalq shoiri A.Oripovning tanqidchi, olim, jurnalist va muxbirlar bilan olib borgan suhbatlari turli mavzularda bo'lsa-da, ularni Adabiyot bir maydonga birlashtirishi jihatidan ilmiy- ma'rifiy ahamiyatga egaligi yaqqol ko'rinadi.

Adabiy suhbatlar mavzusi, maqsadi, qaerda va qanday shaklga (shoirning jurnalist bilan, tanqidchi yoki muxbir bilan suhbat, davra suhbat v.h.) ega bo'lishidan qat'i nazar, yuksak adabiyot uchun kurashadi. Masalan, "O'tgan daholarning nomin etib yod" (Mazkur suhbat har yili Ravenna shahrida o'tkaziladigan, 2008 yilda "Dante O'zbekistonda" shiori ostida o'tgan an'anaviy "Dantexonlik" marosimi munosabati bilan o'tkazilgan bo'lib, buyuk italyan shoiri ijodi bilan bog'liq, italyanlarning kitobxonlikka munosabati masalalari yoritiladi.

"Ona bo'la qolgin, bizga tabiat" –ona tabiat muhofazasiga bag'ishlangan maxsus gazeta muxbiri bilan suhbatda tabiatni asrash, ekologiya muammolari haqida so'z yuritiladi.

A.Oripovning suhbatlarni o'qir ekansiz, har bir suhbat qaysidir jihati bilan sizni Adabiyot, ijod atalmish sehrli dunyoga olib kirishga ko'mak beradi. Shoirning suhbatlarda adabiyot, she'riyatga bergan bahosida, munosabatida buni yaqqol ko'rish mumkin.

“Bir ne'matki, jondan-da totli” – bu qisqa suhbatda mustaqillikning hayotimizdagi o'rni haqida so'z borsa-da, shoir ayni shu jarayonlarda “Adabiyotning birinchi vazifasi – millatni o'ziga o'zini tanitish va ezgu murod-maqсадlarning hayotiyiligini xalqqa tushuntirib berishdan iborat” deb hisoblaydi [17,198].

Suhbatlarning sarlavhasidan ham shu ayon bo'ladiki, ular ko'pincha shoir asarlari, ularning yaratilishi bilan bog'liq holda tashkil etilgan. Masalan, “Birinchi muhabbatim” necha yoshda” (suhbatdosh L.Najmullo) yoki “Sen bahorni sog'inmadingmi?” –(suhbatdosh Minhojiddin Mirzo).

Shunisi e'tiborliki, barcha suhbatlarda shoirning adabiyot uchun fidoyiligi, she'riyatga yuksak muhabbat bilan qarashi diqqatni tortadi. “Pushkin saboqlari” deb nomlangan suhbatda (G'.Hotamov uyushtirgan) shoir Pushkin she'riyatining yashovchanligining sabablari haqida fikr yuritarkan, Pushkin she'riyati “xalqlar uchun faqatgina abadiy yodgorlik emas, balki yuragi doimo urib turgan tirik bir xilqatdir” - deydi. Uning buyuk rus shoiri, ijodi haqidagi mulohazalari kitobxonni yanada Pushkinga yaqinlashtirishga xizmat qiladi.

“Yuksak fikr jasoratdan tug'iladi” deb nomlangan suhbatda suhbatdoshning “...o'zingizning boshqa ijodkorlarnikiga o'xshamaydigan, betakror adabiy-badiiy, sehrli, sirli, jozibali, ayni choqda murakkab dunyo yaratdim, deb hisoblaysizmi” degan savoliga shoir: men bosib o'tgan va o'tayotgan yo'lim o'zimgagina xosdir.

O'zgalardan olmadim tuyg'u,

O'zgaga ham bermam ovozim

deb bir paytlar yozgan she'ridan parcha keltirarkan, shoir badiiy ijodni, ayniqsa, she'riyatni sehr va joziba hamda yuksak fikrlarning go'zal bir omixtasi sifatida ko'rsatadi. Inson qalbini tushunmaydigan yoki tushunishni xohlamaydiganlarni shoir “she'riyatga yot kimsalar” deb ataydi [16,193].

“Men nechun sevaman O'zbekistonni?...” - bu suhbatda (2008) yoshlar she'riyati haqida fikr yuritarkan, shoir yosh ijodkorlarning “o'ta savodli. Ilg'or adabiyot laboratoriyasidan xabardorligidan” quvonadi, shu bilan birga ularning ijodida milliylik ko'proq bo'lishi, milliy ruhda o'lmas asarlar yozishini chin dildan istashini bildiradi.

Mustaqillik yillarida mavzu sohasida ham, talqin qilish borasida ham chegara yo'qolganligi, ayniqsa, ruhiy tahlilga keng yo'l ochilganligini mustaqillikning beqiyos tuhfasi deb biladi shoir.

“Istiqlol – yangi davr adabiyotiga qadam” deb nomlangan suhbatda suhbatdosh Umid Alining “Birinci muhabbatim” she’ri ko‘p bahs-munozaralarga sabab bo‘lganidan kelib chiqib bergan savoliga shoir ijodkorning har baytidan qandaydir “izm”larni axtarish bu sho‘ro davridan qolgan usul ekanligini qoralaydi, she’rni ko‘ngildan his qilganingiz ma’qul deb javob qaytaradi.

“Men she’riyatga suyanman va hanuz suyanaman” (2009, suhbatdosh N. Usanboeva) deb nomlangan suhbatda shoir Bedilning “Olamda bu dunyo va u dunyo bor. Lekin uchinchi dunyo ham borki, bu –she’riyat dunyosi. U sehrli va o‘ziga xos dunyo” degan so‘zlarini keltirar ekan, bu olamning ichiga kirish va shu sehrli she’riyatning vakili bo‘la bilish har kimga nasib qilavermaydi” [340-bet] deya shoirning yuragini olamdagi bir ko‘prikka o‘xshatadi.

“Qayg‘usini quvonchga aylantirgan edi...”. Bu suhbat Hamid Olimjon ijodiga bag‘ishlangan bo‘lib, A.Oripovning bu hassos shoirga simpatiyasi, hurmati har bir mulohazasida yaqqol namoyon bo‘lb turadi. “Hamid Olimjon maktabi unutiladigan maktab emas. U – mahorat maktabi. U –she’riyat maktabi. U-san’at maktabi” –der ekan shoir yoshlarni Hamid Olimjonning she’riy san’atini o‘rganishga, “ona tilimizning naqadar go‘zal tovlanib turishini his” etishga chorlaydiki, bu chorlov sho‘ro davrida yashab ijod etgan, yuksak san’at namunalari yaratib ketgan har bir ijodkorga xosligi bilan ahamiyatlidir.

A.Oripov suhbatlarini o‘qir ekanmiz, ularda ham shoirning maqola, esse, adabiy o‘ylarida aks etgan adabiy-estetik qarashlari mujassam ekanligiga guvoh bo‘lamiz. Shu bilan birga adabiyot, she’riyatni rivojlantirish, badiiy asarning yuksakligi uchun kurashishda, adabiy jarayon takomilida bu suhbatlarning ahamiyati, shoirning ichki olami, shaxsiyati, hayotga, insonlarga munosabati ham yaqqol ko‘rinadi. Suhbatdoshlarning fikrlash tarzi, adabiyotga, so‘zga munosabati kitobxonning estetik darajasini o‘stirishga, adabiyotga, she’riyatga ixlos qo‘ya olishiga ham xizmat qila oladi.

Xulosa qilib aytganda, adabiy hayotga, jarayonga faol aralashishni o‘zining ma’naviy ehtiyoji deb bilgan A.Oripovning nafaqat badiiy ijodi, balki adabiy-tanqidiy qarashlari, portretga chizgilari, publitsistik chiqishlari, xotiralari, suhbatlari jam bo‘lgan adabiy o‘ylari – esselari ham kitobxonda Adabiyotga muhabbat uyg‘otishga xizmat qiladi.

ADABIYOTLAR

1. Axmedova Sh. O‘zbek adabiy tanqidchiligi janrlari. Toshkent. “Fan”. 1998.
2. Axmedova Sh., Davronova Sh. O‘zbek adabiy tanqidi janrlari. O‘quv qo‘llanma. Toshkent.2023.
3. Axmedova Sh.Ma’rifatparvar jadid tanqidchilari. Germaniya. Glebe Edit. 2023.

4. Nematovna, Akhmedova Shoir. "Genre of literary portrait in the works of Alisher navai." *scientific reports of bukhara state university/Nauchnyy vestnik* BuxGU: 127
5. Axmedova, Shoir Nematovna. "O'ZBEK VA FRANSUZ ADABIYO'TSHUNOSLIGIDA PORTRETNAVISLIK TARAQQIYO'TI." *MEJDUNARODNIY JURNAL ISKUSSTVO SLOVA* 3.6 (2020).
6. Axmedova, Shoir Nematova. "PROGRESS PORTRETOPISANIYA V PERIOD GLOBALIZATSII V LITERATUROVEDENII." *Rossiya-Uzbekistan. Mejdunarodnye obrazovatelnye i sotsialno-kulturnye texnologii: vektory razvitiya* (2019): 12-14.
7. Axmedova, Shoir Nematovna, Loseeva-Tanem Baxtiyari, and Nasima Saidburxanovna Kadirova. "O Tvorcheskoy cpesifike Literaturnoy Kritiki." *Miasto Przyszłości* 42 (2023): 326-329.
8. Axmedova Sh. N. Xurshid Davronning adabiy–estetik qarashlari: //Obrazovanie i innovatsionnye issledovaniya mejdunarodnyy nauchno-metodicheskiy jurnal. – 2022. – №. 6.2. Maxsus son. – S. 20-28.
9. Akhmedova Sh.N. Correspondence and literary criticism. Germany. Glebe Edit.2020.
10. Axmedova Sh., Nazarova D. Adabiy portret janrining nazariy jihatlar xususida \ "So'z san'ati" xalqaro ilmiy jurnali. 4-jild . 3-son . 2021-yil.40-50-bet.
11. Baranov V.I., Bacharov A.G., Surovsev Yu.I. Literaturno-xudojestvennaya kritika. Uchebnoe posobie. M.: Vysshaya shkola, 1982.;
12. Asqad Muxtor. Yosh do'stlarimga. Toshkent. 1987.
13. Jamolova Z. O'zbek tanqidchiligida adabiy obzor: tabiati va taraqqiyoti. F.f.b.f.doktori (PhD)....diss. Buxoro 2023.
14. Nazarov B, Rasulov A., Axmedova Sh., Qahramonov Q. O'zbek adabiy tanqidi tarixi. Darslik. 2012. 378 b.
15. Oripov A. Ehtiyoj farzandi. Toshkent. "Yosh gvardiya", 1989. 42-bet
16. Oripov A. Tanlangan asarlar. 6-jild. Toshkent. 2010. "Sharq" NMAK. – B.198.
17. Xolmirzaev Sh. Esse-erkin janr // O'zAS, 2003, 18.04. - № 16.
18. Epshteyn M. Zakony svobodnogo janra // Voprosy literatury. 1987, - № 1. – S.29-139.

NAIM KARIMOV HIKOYALARIDA QATAG'ON DAVRI VOQELIGI TALQINI

Sabirdinov Akbar Gofurovich,